

Syn og Halsfemfindstyvende Møde.

Fredagen den 13de April 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Hansen, Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derpaa understreven.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 3620 ff.)

Sintet Vndringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Sngen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Det gaar nu tilbage til Landstthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forslag til Behandlingsmaaden af Forslag til Beslutning af Folkethinget om Indgivelse af en Adresse til Kongen.

Formanden (Krabbe): Som det vil erindres, gaar Forslaget ud paa, at denne Sag undergives een Behandling, til hvilken der kan stilles Vndringsforslag. Maa jeg spørge, om Nogen har Noget at erindre ved dette Forslag eller begjærer Afstemning derover, ellers vil jeg anse det som vedtaget. (Ophold.) Det er saaledes vedtaget.

Vndringsforslag til den eneste Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 10.

Wederfind-Madsen: Efter de udførlige Udtalelser, der igaar fremkom fra forskjellige ærede Talere, finder jeg ingen Anledning til dybt at komme ind paa det foreliggende Spørgsmaal. Jeg ønsker kun med faa Ord at udtale min Tilslutning til de Vndringsforslag, der ere stillede af Flertallet i Udvalget. Det forekommer mig, at disse Vndringsforslag ordne Sagen paa en saa tilfredsstillende Maade, at det noget har forundret mig, at det ærede Medlem for Langeland (Brandes) saavel som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke have kunnet hde samme deres Tilslutning. Vi Danske ere jo i det Hele taget et meget konservativt Folk, vi have en vis Tilbøielighed til at klamre os fast til gamle nedarvede Sædvaner og Skikke, og det synes, som de tvende ærede Medlemmer i dette Tilfælde ikke ganske have kunnet frigjøre sig for denne Tilbøielighed. Det er jo en bekendt Sag, at den offentlige Execution, den offentlige Henrettelse, er affattet næsten overalt. Saavidt mig bekendt, finder offentlig Henrettelse kun Sted her i Danmark, i Norge og tilbels i det halvt barbariske Rusland, et Land, som der dog ikke er nogen særlig Opfordring for os til at opstille som noget folgebærdigt Exempel. Men derimod i alle de store Kulturlande, i Tydskland, Frankrig, England og Nordamerika, overalt har man for længe siden affattet den offentlige Henrettelse og hvorfor? Fordi man har betragtet disse store, blodige Skuespil som en Levning fra en raa, barbarisk Fortid og lidet stemmende med de Krav, som kunne, bør og maa stilles til det moderne, civiliserede Samfund. Det forekommer mig, at der er noget Demoraliserende i, at Tusinder af Menneſter samles paa en aaben Mark for at være Vidne til, at det ene Menneſte hugger Hovedet af det andet. Jeg tror ikke, at ilige store, tragiske, middelalberlige Skuespil bidrage til at løfte eller forødle Nationen, og det er da ogsaa en Anstuelſe, der, som sagt, er blevet erkjendt for rigtig af saagodt som hele Europa, hvad der da ogsaa blev fremført igaar af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen). Vndringsforslaget gaar jo, som bekendt, ud paa to Ting, dels at forandre Haandbøye til